

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: V. K., zastoupeného JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem v Plzni, Husova 17, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2005, čj. OAM-225/LE-B01-B02-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 6. 2005, čj. 60 Az 51/2005 - 28,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Odměna advokáta JUDr. Petra Knoblocha se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 4. 2005 zamítl žádost žalobce o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu u Krajského soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 2. 6. 2005 zamítl. Písemné vyhotovení rozsudku bylo žalobci doručeno dne 14. 6. 2005.

Stěžovatel podal dne 7. 6. 2005, tj. před doručením písemného vyhotovení rozsudku, u Krajského soudu v Plzni žádost o ustanovení zástupce (datovanou dnem 6. 6. 2005) ve věci řízení o azylu „kasační stížnost“, a dále uvedl, že je v současné době v ZZC B. a nemá žádné finanční prostředky.

Krajský soud v Plzni dne 7. 6. 2005 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů předložil soudu řádně vyplněné a potvrzené Potvrzení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech; výzva byla stěžovateli doručena dne 14. 6. 2005. Na tuto výzvu stěžovatel ve stanovené lhůtě reagoval. Krajský soud mu poté usnesením ze dne 16. 6. 2005 ustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokáta JUDr. Petra Knoblocha; usnesení bylo stěžovateli i jeho (soudem ustanovenému) zástupci doručeno dne 20. 6. 2005.

Usnesením ze dne 13. 7. 2005 Krajský soud v Plzni vyzval stěžovatele (prostřednictvím jeho zástupce), aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil podání z 6. 6. 2005 tak, aby bylo patrné, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno; toto usnesení

bylo stěžovateli (resp. jeho zástupci) doručeno dne 18. 7. 2005. Dne 8. 8. 2005 bylo krajskému soudu doručeno podání označené jako „doplnění podání ze dne 6. 6. 2005 ve smyslu usnesení sp. zn. 60 Az 51/2005 z 13. 6. 2005“, v němž stěžovatel uvedl, že na výzvu krajského soudu doplňuje své podání z 6. 6. 2005. Toto doplnění obsahově splňovalo náležitosti kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 35 odst. 7 věta třetí s. ř. s. (ve znění účinném v rozhodné době), požádá-li navrhovatel o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení.

V daném případě podal stěžovatel dne 7. 6. 2005 žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 41 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. se každý úkon posuzuje podle jeho obsahu, i když je nesprávně označen. Podání stěžovatele doručené krajskému soudu a označené jako „žádost o přidělení právního zástupce“ nebylo označeno způsobem, který by mohl nasvědčovat tomu, že se jedná o kasační stížnost, a ani podle jeho obsahu nebylo možno dovodit, že by se jednalo o kasační stížnost, když z něj bylo mimo jakoukoliv pochybnost zřejmé, že stěžovatel pouze žádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve věci rozhodnutí v řízení o azylu, přičemž kasační stížnost samotná podána nebyla. Zároveň za situace, kdy toto podání bylo soudu doručeno po vyhlášení rozsudku (vyhlášeného při ústním jednání soudu), ale před doručením jeho písemného vyhotovení stěžovateli, stěžovateli dosud neběžela lhůta pro podání kasační stížnosti.

Dnem, který v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo úterý 14. 6. 2005. Stěžovatel podáním doručeným soudu dne 7. 6. 2005 požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, rozhodnutí krajského soudu o této otázce (ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti) nabylo právní moci dne 20. 6. 2005. S ohledem na tyto skutečnosti lhůta pro podání kasační stížnosti v souladu s § 35 odst. 7 věta třetí s. ř. s. neběžela od 14. 6. 2005 do 20. 6. 2005, ale počala běžet dne 21. 6. 2005, proto posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo pondělí 4. 7. 2005.

Výzva krajského soudu usnesením ze dne 13. 7. 2005, čj. 60 Az 51/2005 – 47, k doplnění podání ze dne 6. 6. 2005, ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, která byla stěžovateli (resp. jeho právnímu zástupci) doručena dne 18. 7. 2005, nemohla prodloužit lhůtu pro podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 věta první s. ř. s.), neboť se jedná o lhůtu zákonnou, kterou nelze prodloužit, a to ani soudním rozhodnutím. Podle § 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Doplnění podání ze dne 6. 6. 2005, které lze podle svého obsahu považovat za kasační stížnost, bylo podáno osobně teprve dne 8. 8. 2005.

Na skutečnosti, že podání stěžovatele podané u soudu dne 7. 6. 2005 nelze považovat za kasační stížnost, nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že krajský soud stěžovatele vyzval k jeho doplnění. Obdobný právní názor Nejvyšší správní soud vyjádřil ve svém usnesení publikovaném pod č. 737/2006 Sb. NSS, v němž vyslovil, že nesprávné poučení krajského soudu o tom, že kasační stížnost je přípustná, přípustnost kasační stížnosti nezakládá.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost, podanou dne 8. 8. 2005, jako opožděnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2x 1000 Kč za dva úkony právní služby - převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé a dále 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

